

[[Landbrugsministeren.]

Landbruget, er skabt ved de Love, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen gennemførte i Fjor, nemlig Kornloven i Foraaret og Loven om Gennemsnitsekспортprisen for Landbrugsprodukter, for Smør, Flæsk og Æg. Hvis det Indtægtsniveau er rigtigt, skulde man ikke tro, det kunde være helt galt, at jeg opretholder det Indtægtsniveau, og det er jo det, der er Meningen med Forslaget her og med Forslaget om Kornordningen, nemlig saa vidt gørligt at opretholde det Indtægtsniveau, som Landbruget er kommet op paa, og som i høj Grad til Forudsætning har de Love, der er gennemført af min ærede Forgænger.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger angaaende den Redegørelse, jeg har faaet fra Landøkonomisk Driftsbureau. Jeg vil straks her sige, for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse eller Mistanke — jeg tror ikke, der er det, men jeg siger det for at forebygge —, at jeg har selvfølgelig, da jeg spurgte Landøkonomisk Driftsbureau om disse Forhold, ikke gjort noget som helst Forsøg paa at paavirke Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger paa nogen Maade. Jeg har heller ikke den fjerneste Tro til, at Landøkonomisk Driftsbureau vilde svare anderledes, hvad enten det var mig, der var Landbrugsminister, eller det var det ærede Medlem, der var det. Jeg tror, man derhenne foretager Beregningerne saa nøgternt, som det overhovedet er muligt. Naar det ærede Medlem i Fjor spurgte Landøkonomisk Driftsbureau om, hvilke Priser paa Smør, Flæsk og Æg man burde have for at opnaa en Forrentningsprocent for Landbruget paa 5 pCt., har det naturligvis været for at vurdere, hvorledes de Love skulde være, som er med til at danne Prisniveauet for Landbruget, og derfor synes jeg, det var ganske naturligt for mig at benytte den samme Fremgangsmaade nu, da vi staaar ved Afslutningen af et meget daarligt Høst-aar og gaar ind i et formentlig bedre Høstaaar, for at vi kan vurdere, hvilke Priser der skal fastlægges for de paagældende Varer.

Det var derfor naturligt for mig at spørge Landøkonomisk Driftsbureau: Hvilken Forrentningsprocent mener man, der vil opnaas med de nuværende Priser for Landbruget og under Forudsætning af, at vi i 1948 faar en normal Høst? Jeg sagde til dem derhenne, at Høsten i 1947 jo var den laveste Høst, vi har haft i mange Aar, og at Høsten i 1946 var den bedste Høst, vi har haft i mange Aar, og derfor kunde der naturligvis ikke være Tale om at tage noget af disse Aar, og jeg bad dem om at tage

Aaret 1945, som var langt mere normalt. Den foretagne Udregning viste, at derefter vilde Forrentningsprocenten for det samlede Landbrug blive 6,8. Men for at faa en yderligere Beregning til Vurdering har jeg senere bedt om at se paa, hvad Forrentningsprocenten vil blive, naar man tager Gennemsnittet af de sidste 5 Aar, vi har oplevet, hvori vi har haft en meget stor Høst, og hvori vi har haft den allerdaarligste Høst, vi har haft i mange Aar. Man kom til det Resultat, at saa vilde Forrentningsprocenten blive 6,2.

Naar det er Tilfældet, at det danske Landbrug gennemsnitlig vil opnaa en saadan Forrentningsprocent, kan jeg ikke forstaa, at noget Menneske i Virkeligheden i den nuværende Situation for Landets Økonomi som Helhed kan mene, at man bør tilsigte at faa en Indtægtsstigning for dansk Landbrug. Jeg synes derimod, at det vil være naturligt og rigtigt, at man opretholder Indtægtsniveauet og hverken tilsigter en Forhøjelse eller Nedsættelse.

Det ærede Medlem beklagede sig dernæst stærkt over, at jeg nu vilde slaa dette glimrende Princip ihjel, som det ærede Medlem havde gennemført ved sin Lovgivning i Efteraaret, hvorefter Landbrugerne skulde have Gennemsnitsekспортprisen for Varerne ogsaa paa Hjemmemarkedet. Ja, det ærede Medlem talte om, at den nuværende Regering har en svingende Politik paa disse Omraader, men det ærede Medlem har jo ogsaa en svingende Politik. Tidligere havde man en helt anden Opfattelse. Da var det ganske vist ikke, fordi man kunde faa højere Priser i Ulandet end hjemme, nej, da fik man for lave Priser, og da gennemførte det ærede Medlem, at Staten gav et Tilskud til Eksportpriserne, saaledes at man fik en højere Pris, end man ellers vilde kunne faa ved Eksporten. Nogen fast Linie kan jeg derfor ikke se. Er det Dødssynd nu, har det lige saa godt været det tidligere.

Jeg vil ogsaa gerne erindre om, at i 30erne under Krisen, da Smørret gik ned til 120 Øre pr. kg og Flæsk til nogle og tres Øre pr. kg, kom Landbrugets Organisationer til mig og anmodede om, at man fik en Lovgivning, hvorefter man fik en højere Pris paa Hjemmemarkedet, end man fik for Eksporten, og jeg erindrer ikke, at Venstre modsatte sig det Standpunkt, tværtimod, man stemte herinde for en Lovgivning af denne Art. Derfor tror jeg ogsaa, det var velbegrundet, da nu afdøde Gaardejer Byriel ved Slagteriernes Delegeretmøde i National Scala lige efter, at man fra Landboforeningernes Side havde krævet Gennemsnitsekспортprisen for Landbrugsvarer, udtrykkelig sagde, at det var